

Univerzita Karlova Praha

Fakulta sociálních věd

Katedra sociologie (bakalářský program sociologie a sociální politika)

Posudek bakalářské práce

Srovnání úspěšnosti dětských domovů a výchovných ústavů v přípravě jedince na život mimo ústav

Autorka práce: Ivana Gabalová

Posudek vedoucího práce: MUDr. Petr Háva, CSc.

Datum: 17.1.2012

Téma předložené práce se stalo v průběhu jeho řešení ještě více aktuální. Na první pohled by se tedy mohlo jevit, že by bylo vhodné jej aktuálnímu vývoji přizpůsobit. Předmětem výzkumu je totiž srovnání úspěšnosti dětských domovů a výchovných ústavů v přípravě jedince na život mimo ústav. Práce tak zachycuje stávající situaci, která je předmětem intenzivního politického a veřejného diskurzu s cílem zásadní změny. Přínos práce tedy lze spatřovat v reflexi ještě stávajícího stavu, který se může během krátké doby stát historií.

Metodického přístup je zaměřen na analýzu platné první úpravy v ČR pro sledovanou oblasti aktivit., s doplněním o zjištění, týkající se aplikace této právní úpravy. Autorce se bohužel nepodařilo realizovat plánované rozhovory s dětmi, které se staly příjemci služeb v obou typech zařízení. V závěru své práce se totiž dostala do časové tísně. Tomu také odpovídá rozsah zjištění v závěrech práce.

Předložená práce nabízí pro navazující práce na toto téma základní analytický rámec, okruhy témat pro hodnocení výsledků péče. Co je však podstatným přínosem, je skutečnost, že na rozdíl od probíhajícího českého diskurzu, který se příliš nevěnuje oblasti deviantního jednání a potřeby existence výchovných ústavů, pohlíží na celou tuto problematiku ze širšího pohledu, včetně delšího časového období ve vývoji mladého jedince, který rozhodně není ukončen administrativním věkem získání občanského průkazu, či statutu dospělosti. Zjišťované problémy této rizikové skupiny dospívajících jedinců totiž spočívají (dle zjištění této práce) často v dalších vývojových fázích. TO by samozřejmě byl argument, podporující současný diskurz, jehož cílem je ústavní péči nahradit péčí v rodině. I zde však lze sledovat určité zjednodušující pohledy, orientující se na model jakoby „profesní“ rodiny, která by měla substituovat výchovu za úhradu. Otázkou je, nakolik by fungování takové náhradní rodiny bylo úspěšné ve společnosti řízené především penězi?

Pokud jde o hodnocení práce, jsem samozřejmě na pochybách. Na jedné straně **autorka splnila základní požadavky na předložení práce** a formuluje závěry práce ve změněném metodickém rámci. Nepodařilo se naplnit původní očekávání rozhovorů přímo s dětmi. Moje pochyby se tedy při **hodnocení pohybují mezi 1 až 2**. Ponechám tedy přístup k hodnocení v závislosti na oponentském posudku a průběhu obhajoby pro níž event. navrhuji pro diskusi význam onoho širšího analytického rámce, který přesahuje věk formální dospělosti v kontrastu s potřebou delšího časového období pro dospívání a zejména pak komplexní přípravu mladého jedince na život.